

LBRIS

We know
books

Raul-Alin Matei

Umbra sufletului pierdut

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**MATEI, RAUL-ALIN****Umbra sufletului pierdut / Raul-Alin Matei.**

- Otopeni: Letras, 2025

ISBN 978-630-312-438-4

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului. Copyright 2025, Raul-Alin Matei.
Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net,email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.roEditura Letras / www.lettras.rocontact@lettras.ro**Cuprins**

Gânduri	9
Pentru o amintire demult uitată	11
O amăgire	12
Într-o zi de mai	13
EU	14
Tată	15
Întâlnirea cu un drac	16
Nu renunța niciodată	18
Ochi căprui, suflet adânc	19
Primăvara	20
Suflet trist	21
Iubire uitată	23
Ce mi-ai făcut?	24
Un moment al vieții	25
Calea vieții	26
Mamă	27
Lacrimi și nepăsări	29
Indecizii	30
Plânsul sufletului	31
Nepăsări	32
Te-am pierdut	33
Mi-e dor	34
Ultimele momente	35
Nu mai	36
Înainte	37
O destinație	38
Vară capricioasă	39

Fără părinți.....	40
Gata școala.....	41
Copilărie.....	42
Ai, n-ai.....	43
Dă-i trecutului.....	44
Sub bolta întunecată.....	45
Singur de Crăciun.....	46
În urma ta.....	47
Dorința timpului.....	48
August.....	49
Într-o zi.....	50
Înger decăzut.....	51
O fantomă.....	52
Fără ceas.....	53
Copilul din mine.....	54
Singurătatea victorioasă.....	55
Fărâme de copilărie.....	56
Ecoul pierdut.....	57
Un soare mic.....	58
Imn al inimii neînfricate.....	59
Acasă, departe de casă.....	60
Aripile lumii.....	61
Fărâme de suflet.....	62
Sub semnul destinului.....	63
Focul interior.....	64
În adâncul nopții.....	65
Ocean nesfârșit.....	66
Părăsit.....	67
Renaștere.....	68
Inimă centripetă.....	69

Dragă tată!.....	70
În clipa de azi.....	71
Conversație cu Universul.....	72
Sufletul – un ocean.....	73
Sufletul – o grădină.....	74
Sufletul – o stea.....	75
Singurătatea sufletului.....	76
Închis în sine.....	77
Strigăt în tăcere.....	78
O călătorie interioară.....	79
O rugăciune către sine.....	80
Un refren de speranță.....	81
Manifest.....	82
Două lentile.....	83
Fanul numărul unu.....	84
Conexiune profundă.....	85
Descoperire de sine.....	86
Întoarcere la esență.....	87
Legături firave.....	88
Adversar interior.....	89
O odă dedicată copilăriei și potențialului uman.....	90
Nodul tăcut.....	91
Între ieri și mâine.....	92
Povestea mea, vers cu vers.....	93
În sanctuarul sinelui.....	94
Fragmentată.....	95
Povestea mea.....	96
Singurătatea aleasă.....	97
Cuvinte sculptate în suflet.....	98

LIBRIS	We know books	
Un nou început.....		99
Timișoara		100
Refugiu în ploaie		101
Trei vieți într-o călătorie.....		102
Imperfecțiune și iertare		103
Puterea alegerilor noastre		104
Prețul nehotărârii		105
Timpul vindecă și transformă		106
Sibiul, inima Transilvaniei		107
În căutarea salvării.....		109
Independență.....		110
Alege să trăiești		111
Destin în flăcări		112
Puterea tăcerii		114
O mireasmă interioară, o realitate exterioară.....		115
Respirația ca o ancoră.....		116
Ciclul schimbării și libertatea financiară		117
Frica de nou		119
Transformare interioară		120
Nu te pierde		121
Puterea iubirii în versuri		122
A acorda sau nu o a doua șansă		124
Ecouri.....		125
Fluturul.....		126
Reîncepe de la zero		127
Către o viață mai bună		129
Oboseala		131
Cuvinte.....		132
Cicatrici		133
Pierdut în altruism		134

Mândru de luptă.....	135
Intuiție	136
Găsește-ți bucuria.....	137
Resentimente.....	138
Puterea unui zâmbet.....	139
Victimă-agresor.....	140
Regăsire în Gdansk	141
Zbor spre lumină	142
Epuizare	143
Când pasiunile te copleșesc	144
Dragoste și moarte la răsărit	145
Viața ne surprinde mereu	146
Elegie de noiembrie	147
Toamnă în suflet	148
În brațele toamnei	149
Între veghe și somn	150
Regăsire.....	151
August.....	153
Ecouri ale schimbării	154
Legea cosmică.....	156
Legături karmice	158
Încredere spulberată.....	159
Iarnă în suflet	160
Amintiri și regret.....	161
Dimineața unui suflet erodat.....	163
Întârzierea visului.....	164
Sufletul în căutare	166
Între trecut și viitor.....	168
Când umbra singurătății.....	170
Singurătatea ca refugiu	171

Descompunere	173
Speranță și împlinire	175
Arta de a trăi	176
Iubire și libertate	178
Umbra prezenței	179

Gânduri

În ultimul an, pot spune că am avut multe trăiri, unele mai intense, iar altele cu un iz de plictiseală. Am realizat unele lucruri de care mă simt mândru și să accept anumite aspecte ale vieții, care de multe ori îmi aduc lacrimi pe obraz.

Realizez că am multe de spus uneori, însă mă inhib și îmi înghit cuvintele, conștient fiind că le-aș putea rosti cu ușurință și fără niciun fel de remușcare. Am devenit mai introvertit, datorită oamenilor care mă înconjoară, și, treptat, am început o curățenie în viața mea. Am dat curs uitării persoanelor cu caracter toxic și am dat naștere unui nou capitol din viața mea. Un univers al meu în care eu și egoul meu ne dregem amintirile și cântărim cele mai bune și mai prețioase momente din viață, pentru a le pune într-un colțișor curat din inima mea răvășită.

Cărțile prăfuite de pe raft le-am luat în mână, le-am șters ușor de praf, m-am așezat pe scaunul meu care se balansează lin și fiind în colțul meu de rai, le-am răsfoit cu nostalgie. Mă reinventez cu fiecare pagină și realizez cât de multe file mai am de corectat în viața mea.

Timpu pe care mi-l acord acum este strict pentru a-mi așterne vara în suflet și pentru a radia bucurie, atât pentru mine, cât și pentru cei care mă înconjoară, iar schimbarea s-a văzut deja.

Drumul este plin de obstacole și capcane, însă odată pornit pe această alee îngustă, realizez că o parte din mine va rămâne aici, deoarece nu va mai fi cale de întoarcere.

Pentru o amintire demult uitată

Tu pentru femeia la care ai ținut
Ai fi făcut orice pentru ea.
În zadar, ea cu tine a fost rea
Și cu altul ea s-a iubit.

A devenit imună
După timpul petrecut împreună,
Ea cu tine s-a jucat.
În final, ai aflat că te-a înșelat.

Acum a rămas doar o amintire
A ceea ce era atunci, o amăgire,
Dar timpul a trecut repede.
La fel ai uitat și tu de ea, tot repede.

Nu te-a iubit cu adevărat
Pentru că nu ai existat.
A vrut doar să te amăgească,
Nu să te iubească.

Odată, cândva, te iubeam.
Odată, cândva, doar asta știam,
Dar cu timpul am înțeles
Că te iubesc fără sens.

Pe stradă, văd oameni și urăsc
Că eu nu pot să te iubesc.
Din păcate, tu iubești pe altcineva
Și între noi nu poate fi ceva.

Doar eu sunt vinovat,
Tot ce am avut ți-am dat.
Și focul ce în inimă ardea
S-a stins precum o stea.

Dar să știi, iubirea mea,
Cu timpul poate vei vedea,
Iar de ne vom întâlni,
Vom fi ca doi străini.

Să știi că nu regret nimic,
Nici măcar un gest.
A fost o iubire neîmplinită
Ca o floare neînflorită.

Într-o zi de mai

Într-o zi de mai
Te-aș mai vrea în preajma mea
Să te strâng în brațe, mai tare,
Să-mi spui că mai stai și că rămâi.
Să rămâi, nu doar în amintirea unui moment
Două suflete uitate în acest moment,
Moment de liniște nepătruns de nici un ecou
Al nostru moment, de tablou.

În bezna nopții, când somnul mă cuprinsese,
O ceață roșie, densă m-a învăluit.
Viziuni ale trecutului, vii și dureroase,
Mă trăgeau în vârtejul furiei și al neputinței.
Monstrul dinlăuntrul meu, ce cândva fusese înger,
Acum, demon rece și feroce, se zbătea să iasă,
Să mă apere, să-mi fie scut în fața lumii
Și să-mi arate cruda singurătate a vieții.
„Răzbunare!”, șoptea, „Toți cei ce ți-au greșit vor plăti
Pentru suferința ce ți-au provocat-o.”
Dar din adâncul durerii, o forță nebănuită a izvorât
Și am înțeles: e timpul să mă accept, să-mi îmbrățișez adevărul.
Am împlânzit monstrul, l-am transformat în putere,
Și am pășit în lumină, renăscut și liber.
Ceața s-a risipit, iar eu am rămas
Un suflet vindecat, gata să-și trăiască destinul.

Tată

Mă uit în amintiri, te caut,
Cu greu îmi amintesc de tine,
Dar să știi că te urăsc.
Pentru ale tale priviri,
Zeci de lacrimi am vărsat
Că tu ai plecat și m-ai uitat,
Iar eu am rămas doar cu mama.

Stau și mă gândesc: pe unde ești?
De ce nu mă iubești?
Dar de aceea te urăsc,
Nepăsarea e mare,
Gânduri întunecate
Să le pun în aplicare
După a ta plecare
Și vorbele uitate...

Nu ai spus nimic și ai plecat ușor,
Eu eram mic, m-ai lăsat cu un dor.
Pentru acel dor, tare vreau să mor.
Tu tată, de ce ai plecat și m-ai uitat?
Chiar nu ți-a păsat de al meu dor?

Ușa deschisă-ncet, pășesc în cameră,
Focul mocnește-n șemineu, o căldură grea,
El stă pe scaun, picior peste picior,
Citind un ziar vechi, de sute de ani în urmă.
Timpul s-a scurs, iar ziarul îngălbenit.
Lângă el, o masă unde-și scrie gânduri.
Coborând ziarul, timid, apar coarne,
Și de după scaun, o coadă vioaie se ivește.
Vocile-mi strigă să fug, să mă îndepărtez,
Dar fascinat rămân, ca-n fața unui vechi prieten,
După ani lungi, ne regăsim iarăși.
Fără frică, el stă-naintea mea,
Parc-ar ști motivul venirii mele
Și-mi spune că avem de vorbit,
Că voi pleca la răsărit.
Deschid sufletul, timpul parcă stă-n loc,
Cu voce calmă, îmi alină neliniștea,
Dar foamea de-a ști mă copleșește,
Cu cât aflu mai multe, cu atât mai puțin știu.
Pe calea cunoașterii, m-am pierdut,
Lovit de amnezie, de sufletul gol,
Stau ca o statuie-n fața lui.

„Știu cine ești, cine-ai fost mereu,
Ne știm de veacuri, ne-am reîntâlnit,
Te-am ajutat când alții te-au părăsit,
Asta-i legea, iar mă vei uita, iar voi dispărea.”
Cadou de despărțire, îmi întinde mâna,
Din mine, el vrea să-mi vindece rana.